

Libris.ro

Respect pentru oameni și cărți

100 DE POVEȘTI DE ADORMIT COPIII

Tu alegi, eu citesc

Ochi pentru a citi **Libris**.RO

Respect pentru oameni și cărți

Când era foarte mică, Ancuței îi plăcea să o asculte pe bunicuța ei când îi spunea povești: *Motanul încălțat*, *Capra cu trei iezi*... Mulțumită bunicii sale, Ancuța a aflat despre toate poveștile cu zâne. Apoi a învățat să citească la școală și a început să citească toate cărțile care-i treceau prin mână.

Mulți ani mai târziu, bunica o roagă pe Ancuța:

– Draga mea, eu nu mai văd prea bine. Vrei să-mi citești o poveste, te rog?

Ancuța a acceptat cu mare drag, și, de atunci, nepoata a fost cea care i-a citit povești bunicii.

O mică omidă credea că este foarte urâtă. Fiind foarte tristă și dezamăgită, ea a plecat în altă localitate.

Mergând așa încet, ea se întâlnește cu o libelulă care îi dă o aripă de-a ei ca să o consoleze. Mai târziu un șoricel, îi dă și el două fire de la mustață, iar o șopârlă foarte drăguță îi dă coada sa.

Foarte încântată, Omida își șterge lacrimile și se întoarce mândră spre casă. Pe drum se întâlnește cu prietena sa Omiduța, care exclamă amuzată:

– Arăți ciudat deghizată așa! Doar nu te duci la vreun bal mascat!

Și cum mica omidă izbucnește din nou în plâns, prietena sa Omiduța o consolează adăugând repede:

– Nu te îngrijora, în curând ne vom transforma în fluturași minunați!

Un limbaj ciudat

Ela, Ana și surioara mai mică a lui Vali se întorc acasă după o excursie cu clasa la ferma din sat. Ela și prietenii ei au petrecut o zi minunată și au învățat multe lucruri interesante. Ela abia așteaptă să le povestească părinților despre excursie.

– Am văzut găște, miei, capre și vaci... Erau și porci acolo, tati! E foarte ciudat, pentru că ei scot un sunet care seamănă cu un sforăit.

Toată lumea râde... mai puțin tata, care răspunde:

– Iar eu sunt convins că găștele au fost foarte gălăgioase, așa cum se întâmplă atunci când tu și prietenii tăi vă jucați în grădină.

Toată lumea râde.

– Ai dreptate, tati! spune Ela amuzată.

David își va petrece weekendul la bunici. A luat la el câteva cărți și jocuri electronice. Tocmai când voia să se așeze comod pe canapea să citească dintr-o carte, bunicul îi zice:

– Pune-ți cizmele, David! Este o zi minunată de grădinărit!

David nu prea vrea să lase cartea, dar îl urmează pe bunicul său afară. Ei culeg împreună morcovi și sfeclă roșie, prășesc varza, seamănă semințe și le acoperă cu pământ. Deși la început nu a fost deloc încântat, iată că David, fără să-și dea seama, începe să fredoneze o melodie.

– Ai făcut o treabă minunată și meriți o recompensă! la coșulețul... acesta și du-te să vezi ce găsești în capătul grădinii. Spre marea lui bucurie, David descoperă o tufă mare de zmeură, plină cu fructe delicioase!

– Ooo! Este totuși minunat să fii grădinar!

Povestea trandafirului

Căvalerul Mărăcine o iubește pe gingașa prințesă Roza.
El se duce să o ceară în căsătorie.

– Cavalerule, tu ești o plantă sălbatică, noi nu ne putem căsători. Prinții culeg petalele mele pentru a se parfuma!
Noi facem parte din lumi diferite.

– Ai grijă, frumoasă Roza! Iată că vine un grădinar să-ți taie petalele!

– Ajutor, salvează-mă! a strigat frumoasa floare.

Atunci, căvalerul Mărăcine și-a înfășurat tulpina plină de ghimpi în jurul trandafirului.

– Las-o în pace pe frumoasa mea, grădinarule! a strigat căvalerul Mărăcine și l-a înțepat pe grădinar care a fugit imediat de lângă Roza.

– Căvalerul meu, m-ai salvat! a șoptit Roza. Accept să fiu soția ta.

